

РЕШЕНИЕ

№ 1451

гр. София, 19.03.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 14.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **5609** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 15, ал. 1 от Закона за възстановяване на надвнесен акциз за употребявани автомобили /ЗВНАУА/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма] с адрес за призоваване: [населено място], [улица], вх. В, ет. 3, ап. 40 срещу мълчалив отказ на Началника на Митница Столична, мълчаливо потвърден от Директора на Агенция Митници, да се произнесе по искането за заплащане на законна лихва от датата на внасяне на акциза, определена с Решение № И 47-0004/02.02.2011 г. на Началника на Митница Столична.

С определение № 5043 от 14.09.2011 г. съдът е прекратил производството по делото. Този акт е отменен с определение № 14238 от 03.11.2011 г. на ВАС и делото е върнато за продължаване на съдопроизводствените действия.

В жалбата, от съда се иска оспореният мълчалив отказ да бъде отменен, като незаконосъобразен, необоснован и постановен в противоречие с материалния закон и административно-производствените правила. Твърди се, че лихвата се дължи от датата на внасяне на акциза, а не както е приел административният орган от датата на влизане на ЗВНАУА сила.

В проведеното по делото открито заседание оспорващият не се представлява.

Ответникът по оспорването, в лицето Началникът на Митница Столична, чрез юрисконсулти Й. и Е. оспорват жалбата. Подробни съображения са изложени в писмен вид.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид

наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че [фирма] е подало искане за възстановяване на надвнесен акциз по реда на ЗВНАУА, във връзка, с което е издадено решение № И 47-0004/02.02.2011 г. Чрез писменото заявление /л. 20-21/ е поискано възстановяване на надвнесения акциз ведно със законната лихва. По това искане е постановено решение за възстановяване на сумата за надвнесен акциз в размер на 5300 лева, ведно с лихвата по чл. 4 от ЗВНАУА, без в решението да се конкретизира първоначалния момент, от който се следва лихвата.

С искане от 14.03.2011 г. до началника на митница Столична, [фирма] е поискало заплащане на законната лихва от датата на внасяне на акциза - 04.09.2007 г. По това искане не е налице произнасяне от началника на митница Столична, поради което на 18.04.2011 г. дружеството е подало жалба срещу мълчаливия отказ на началника на митница Столична до директора на Агенция „Митници”, който също не се е произнесъл в законоустановения срок.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Искане вх. № 4700004 до Началника на Митница Столична е подадено на 14.03.2011 г. В законоустановения 30-дневен срок по чл. 8, ал. 3 от ЗВНАУА, административният орган не се е произнесъл, поради което на 18.04.2011 г. дружеството е подало жалба до Директора на Агенция „Митници”. Решаващия орган не се е произнесъл в предвидения в чл. 14 от ЗВНАУА 45-дневен срок. Жалбата до съда е подадена на 03.06.2011 г. /вх. № 4425/569/, т.е. в рамките на 30-дневния преклузивен срок по чл. 15, ал. 2 от ЗВНАУА и от надлежна страна – участник в административното производство и срещу акт, с който се засягат неговите законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно § 1 от ДР на ЗВНАУА, за неуредените в този закон случаи се прилагат разпоредбите на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

По силата на чл. 131, ал. 3 от ДОПК, когато лицето не е обжалвало мълчаливия отказ за възстановяване на акциз в частта, касаеща определената лихва, то може да подаде ново искане за прихващане или възстановяване. Такова ново искане в конкретния случай оспорващият е подал 14.03.2011 г. до началника на Митница Столична.

Съгласно [чл. 129, ал. 6 от ДОПК](#) недължимо внесени или събрани суми, с изключение на задължителни осигурителни вноски, се връщат със законната лихва за изтеклия период, когато са внесени или събрани въз основа на акт на орган по приходите. В останалите случаи сумите се връщат със законната лихва от деня, в който е следвало да бъдат възстановени по реда на ал. 1 - 4. Тъй като в конкретния случай сумата не е събрана въз основа на акт на орган по приходите, а въз основа на Акцизна декларация за автомобил /л. 22/, вх. № 1936 от 04.09.2007 г., законната лихва върху тази сума се дължи от момента, в който тя е следвало да бъде възстановена. По тази причина в случая е необходимо да се установи, в кой момент е следвало да се възстанови недължимо платения акциз.

По силата на чл. 7, ал. 1 и ал. 2 от ЗВНАУА, възстановяване на надвнесен акциз се

извършва по писмено искане на лицето по [чл. 2](#) по образец, подадено в компетентната митница в 6-месечен срок от влизането в сила на закона. В разглеждания случай, [фирма] е подало претенцията си на 03.01.2011 г.

Срокът, в който административният орган следва да се произнесе, съгласно чл. 8, ал. 3 от ЗВНАУА е 30-дни от датата на подаване на искането, т.е. възстановяването следва да се извърши най-късно до изтичането на този срок. Претенцията на оспорващия е била удовлетворена с постановяването на Решение № И 47-0004/02.02.2011 г., поради което следва да се приеме, че лихва в случая се дължи от момента на постановяване на акта на административния орган, до реалното изплащане на сумата, а не от датата на внасянето на акциза, така както твърди жалбоподателя.

По изложените съображения трябва да се приеме, че оспорения мълчалив отказ за изплащане на лихва върху недължимо внесения акциз, считано от датата на внасянето му издаден от компетентен орган, в предвидената форма, при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото и предвид на факта, че ответникът по оспорването е поискал присъждане на разноски, на същия се дължат такива, изчислени по реда на § 1 от ДР на ЗВНАУА, във връзка с чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 15 от ЗВНАУА, във връзка с § 1 от ДР на ЗВНАУА, във връзка с чл. 161, ал. 1 и ал. 4 и чл. 160, ал. 1, пр. 4 от ДОПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с адрес за призоваване: [населено място], [улица], вх. В, ет. 3, ап. 40 срещу мълчалив отказ на Началника на Митница Столична, мълчаливо потвърден от Директора на Агенция Митници, да се произнесе по искането за заплащане на законна лихва от датата на заплащане на акциза.

ОСЪЖДА [фирма] с адрес за призоваване: [населено място], [улица], вх. В, ет. 3, ап. 40 с ЕИК[ЕИК] да заплати на Агенция „Митници”, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, сумата от 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Р. Б..